

BRĪVĪBA

LATVIJAS SOCIĀLDEMOKRATISKĀS
STRĀDNIĒKU PARTIJAS IZDEVUMS
FREEDOM Periodical of the Latvian Social Democratic Party

Nr. 6. (81.)

STOKHOLMA

Augusts 1957.

MŪSU DARBS STARPTAUTISKĀ LAUKĀ

Starptautiskas sanāksmes Vīnē

Jūlija sākumā Vīnē notika virkne svarīgu starptautisku sanāksmju, kurās piedalījās arī LSDSP pārstāvji. Viņiem tur izdevās veikt sekmīgu propagandu Latvijas labā un panākt mūsu lietai izdevīgu plānu pieņemšanu.

Austrumeiropas sociālistu ūnija

pulcējās 30. jūnijā un 1. jūlijā uz savu gadskārtējo konferenci. 24 delegāti no 10 Austrumeiropas sociālistu partijām un kā viesi 2 Grūzijas sociāldemokrātu pārstāvji piedalījās konferencē, kas notika Lejasaustrijas parlamenta ēkā. LSDSP pārstāvēja Dr. B. Kalniņš, Dr. E. Ogrīņš un doc. N. Valters. Konferenci apsveica A. Mozers (Holande) sociālistiskās internacionāles uzdevumā. O. Probsts runāja Austrijas sociālistu partijas vārdā un K. Krišjānsons nesa sociālistiskās jaunatnes internacionāles sveicienus. Galveno referātu konferencē sniedza Dr. B. Kalniņš par Padomju Savienības attīstības izredzēm. Referents analizēja Pad. Sav. bas politiskos un sociālos apstākļus un konstatēja, ka tur pastāv četri iekšējās opozīcijas spē-

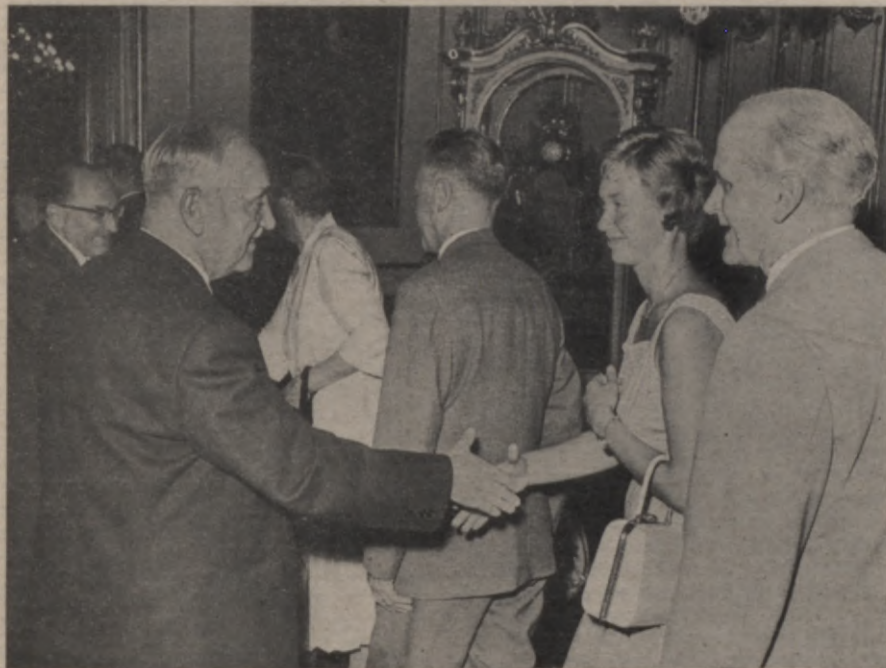
ki: nemierīgie studenti, ekspluatētā strādnieku šķira, nabadzīgie kolchozu zemnieki un apspiestās 50 nekrievu tautas. Pēcstaļina gados iekšējās opozīcijas attīstību veicināja politiskā amnestija, diktatūras mīkstināšana un ideoloģiskā destalinizācija. Krieviji tagad norit dziļi evolucionāri un revolūcionāri procesi, kas virza attīstību pretim jauniem atrisinājumiem. Reakcionārie pretspēki, kas sastāv no komunistiskās virsšķiras un politiskās policijas, atbalsta diktatūru un strādā pret radikālām pārmaiņām. Viņu rīcībā pagaidām ir arī padomju armija. Padomju vidusšķira un inteliģence izturas rezervēti un pasīvi. Komunistu diktatūras vadība apzinās stāvokļa nopietnību un tāpēc manevrē ar ierobežotām reformām, kurās skaitā sevišķi minama rūpnieciskā decentralizācija, nekrievu republiku tiesību paplašināšana un spaidu nodevu atcelšana no zemnieku privātajiem piemāju zemes gabaliem. Tomēr visas šīs reformas neskaņ diktatūras politiskos un saimnieciskos pamatus. Tāpēc tās nespēj apturēt masu augošo nemieru, kas prasa pēc radikālām pārmaiņām. Padomju Savie-

nībā ir nobrieduši iekšēji opozīcijas spēki, kas nākotnē panāks padomju režīma pārveidošanu. Ja Čruščovs un diktatūras vadība, sekojot augošam masu spiedienam, piekāpsies un sāks izraisīt tālejošas reformas, tad turpmākā attīstība var iet evolūcijas ceļu pēc Polijas parauga. Ja tas nenotiks, tad arī Padomju Savienībā var rasties revolūcionāra situācija, kas novedīs pie trešās Krievijas revolūcijas par brīvību un demokrātisku sociālismu. Tādā gadījumā Krievijas attīstība ietu Ungārijas ceļu. Padomju diktatūra var šo attīstību bremsēt, tā nespēj vairs to novērst. Komūnisma norieta laikmets ir sācies!

Ungārijas revolūcionārās padomes sekretārs O. Benjamins referēja par starptautisko stāvokli un jaunākajiem notikumiem Austrumeiropā. Viņš uzsvēra, ka trimdas sociālisti varētu pieņemt neitrālas joslās radīšanu Austrumeiropā tikai tad, ja neitrālizācija nenozīmētu komunistu diktatūras nostiprināšanu, ja tā neapdraudētu Rietumeiropas drošību un ja pati neitrālizētā josla būtu garantēta pret uzbrukumiem. Polijas sociālistu partijas priekšs. Z. Zaremba runāja par apstākļiem Polijā. Oktobra pārmaiņas nesušas dziļas pārvērtības: politiskā policija likvidēta, politiskās vajāšanas izbeigtas, preses brīvības ierobežojumi atcelti, kolchozi likvidēti, tirdzniecībā, amatniecībā un vieglajā rūpniecībā pieļauti privāti uzņēmumi, fabrikās radītas patiesi brīvi vēlētas strādnieku padomes. Šie oktobra sasniegumi ir jāsarģa un jācenšas tos paplašināt. Polijai nepieciešama saimnieciska palīdzība no brīvās pasaules. Referātiem sekoja debātes, kurās izteicās visu delegāciju runātāji. Čioļkošs (Polija) un Holubs (Čehoslovākija) uzsvēra, ka projektētajā neitrālajā joslā jāietilpst arī Baltijas valstīm. Par turpmākās attīstības izredzēm Pad. Sav. bā un satelītu zemēs runāja arī N. Valters. Debātes noslēdzām ar rezolūciju pieņemšanu, kurās iespiezām atsevišķi.

Pārvēlot ūnijas vadību, ievēlēja no jauna līdzšinējos: Z. Zarembu par priekšsēdi, Dr. B. Kalniņu un Ž. Topaloviču par vicepriekšsēžiem, V. Bernardu par sekretāru un I. Zēligu par kasieri. Konferenci noslēdzām ar plašu preses konferenci, piedaloties 50 Austrijas un ārzemju preses pārstāvjiem. Tur B. Kalniņš sniedza paskaidrojumus par apstākļiem okupētajā Latvijā. Prese vēlēja ūnijas konferencē daudz ievēribas. Sevišķi plaši atreferējumi bija Vīnes „Arbeiter-Zeitungā”, bet iespaidīgi ziņojumi bija lasāmi arī lielajās pilsoniskajās avīzēs, kā „Neu Zürcher Zeitung”, Parīzes „Le Monde”, Vatikāna „L'Osservatore Romano”, Vīnes „Die Presse” u.c.

Starptautiskā sieviešu konference notika vienā laikā ar trimdas sociālistu sanāksmi. Šinī konferencē pulcējās sociālistisko sieviešu pārstāves no 16 valstīm. Trimdas sievietes pārstāvēja ūnijas delegātes Klāra Kalniņa, M. Topaloviča un Elvira Ogrīņa. Konferencē Inga Tursone (Zviedrija) referēja par patērētāju aizsardzību. Debātēs Topaloviča aizrādīja, ka komunistu diktatūras zemēs patērētājiem trūkst nepieciešamās preces un jāpērk ļoti sliktas kvalitātes ražojumi. Holandiete H. Verveja referēja par automatizācijas radītajām pārmaiņām sieviešu darbā un dzīvē. Anna Ketlija aicināja konferences noslēgumā turpināt protesta kampaņu pret Kadara pretrevolūcionārās valdības asiņaino terorru. Asos vārdos izteiktā lēmumā konference pievienojās šim ungāru brī-

Latvijas delegāti un viesi pieņemšanā pie Austrijas valsts prezidenta. No kr. Klāra Kalniņa, Dr. E. Ogrīņš, E. Ogrīņa, Dr. B. Kalniņš, M. Kalniņa un doc. N. Valters

vības cīnītājas aicinājumam. Par sociāldemokrātisko sieviešu starptautiskās padomes priekšsēdi ievēlēja **Nīnu Anderseni** (Dānijā) un par sekretāri **Mēriju Sarani**. Padomes birojs paliek Londonā.

Sakarā ar konferenci Vinē bija rīkoti lieli jubilejas svētki, jo pagāja tieši 50 gadi no pirmās starptautiskās sociālistisko sieviešu sanāksmes, kas 1907. g. notika Štutgartē. Sakarā ar to uz šiem svētkiem bij aicinātas vairākas sociālistisko sieviešu kustības veterānes, to skaitā Anželika Balabanova no Itālijas un mūsu 83 gadus vecā **Klāra Kalniņa**. Viņa savā runā lielajā sarīkojumā Vīnes mūzikas biedrības zālē atgādināja sieviešu beztiesīgo un grūto stāvokli Latvijā un citās komunistu diktatūras zemēs. Svinīgo sarīkojumu pagodināja ar savu klātbūtni Austrijas republikas prezidents Dr. A. Šerfs.

Internacionāles 5. kongress

sekoja abām iepriekš minētām sanāksmēm. Tas notika no 2. līdz 6. jūlijam. Kongress bija pulcējies 120 delegātus no 35 valstīm. Viņu skaitā bija daudzi redzami politiķi, kā Anglijas Geitskels un Bevans, Vācijas Ollenhauers, Vēners un Erlers, Austrijas vicekanslers Pitermans, ministri Helmers un Valdbrunners, Somijas parlamenta viceprezidents Leskinens, Izraēlas ārlietu ministre Meiere, Holandes darba partijas priekšsēdis Vermers, Norvēģijas parlamenta ārlietu komisijas priekšs. Mu, Dānijas soc.-dem. partijas vicepriekšs. Andersens, Zviedrijas riksdaga frakcijas priekšs. Necēns un Gēteborgas „Ny Tid” redaktors Bjerks, kā arī visu trimdas partiju vadītāji. Kā viesi piedalījās arī Āzijas sociālistu kongresa sekretārs Hla Aungs no Burmas un Indijas sociālistu partijas delegāts Kripalani.

Internacionāles sekretāriāta pārskats vēstīja, ka internacionāle tagad apvieno 39 partijas ar apm. 10,5 milj. biedru. Par internacionāles partijām parlamentu vēlēšanās nodotas 57,3 milj. balsu. Norvēģijā, Maltā un Jamaikā pastāv tīri sociālistiskas valdības. Beļģijā, Dānijā, Izraēlā Holandē un Zviedrijā sociāldemokrāti vada koalīcijas valdības. Austrijā, Argentīnā, Islandē un Luksemburgā sociālisti piedalās koalīcijā. Lielāko biedru skaitu uzrāda angļu strādnieku partija ar 6,5 milj., zviedru SDSP ar 780.000, Austrijas sociālistu partija ar 780.000 un vācu SPD ar 612.000 biedriem. Sociāldemokrātisko sieviešu starptautiskā padome apvieno 1,7 milj. sievietes, un sociālistiskā jaunatnes internacionāle 620.000 biedru. Liela loma sociālistu pārstāvjiem pieder Eiropas sadarbības iestādēs: no Eiropas padomes 135 locekļiem 39 ir sociālisti, Eiropa ogļu un tērauda vienībā sociālistiem piekrīt 20 no 78 vietām un Rietumeiropas ūnija sociālisti pārstāvēti ar 26 locekļiem no 89 vietām kopskaitā. Šie nedaudzie dati liecina par internacionāles lielo spēku un politisko nozīmi.

Viens no internacionāles kongresa svarīgākajiem darba jautājumiem bija **J. Geitskela referāts par starptautisko stāvokli**. Angļu strādnieku partijas līderis veltīja apm. pusi no savas runas apstākļiem Austrumeiropā. Viņš pateicās daļu sociāldemokratam A. Andersenam par viņa vadītās izmeklēšanas komisijas darbu Ungārijas lietās. Geitskels uzsvēra, ka pēdējā laikā Austrumeiropā notikušas dziļas pārvērtības. Ungārijas revolūcija un pārmaiņas Polijā ietekmē visu Austrumeiropu un liecina,

Sociālistiskās internacionāles kongresa aina. Pēdējā rindā no kr. Latvijas delegāti Dr. E. Ogrīšs un Dr. B. Kalniņš

ka, par spīti ilgiem komunistu apspiestības gadiem, šis tautas grib atjaunot brīvību. **Mēs nedrīkstam nekad aizmirst, ka Austrumeiropā ir daudzas tautas, kas smok padomju tirannijas varā!** Mums šim tautām jāpalīdz. Mēs to nevaram darīt ar kaŗa palīdzību, jo tas šīs zemes iznīcinātu. Mēs varam apspiestajām tautām palīdzēt ar politiskiem un diplomātiskiem līdzekļiem. Austrumeiropas brīvību varētu atjaunot ar t.s. Geitskela plāna palīdzību: pēc iespējas no visām apspiestajām valstīm jāizvāc padomju kaŗaspēks, bet rietumvalstīs tad varētu evakuēt savus spēkus no Rietumvācijas. **E. Ollenhauers** runāja par Vācijas apvienošanu. Apvienotā Vācija varētu izstāties tiklab no Atlantijas, kā arī no Varšavas pakta. Apvienotā Vācija pavērtu arī jaunas izredzes tagad komunistu apspiestajām tautām Austrumeiropā. Debatēs holandiešis **J. Burgers** un dānis **A. Andersens** opoņēja Ollenhaueram, aizrādot, ka tik liela valsts kā Vācija nevar būt neitrāla, bet izstāšanās no Atlantijas pakta vājīnātu rietumu militāro spēku. **F. Mū** (Norvēģija) apsveica Austrumeiropas sociālistiskās konferences lēmumus un ieteica internacionālei tos atbalstīt. **J. Mihkelsons** (Igaunija) uzsvēra, ka politiskās akcijās par apspiesto tautu atbrīvošanu nedrīkst aizmirst Igauniju, Latviju un Lietuvu. **A. Čiolkošs** uzsvēra, ka kopš pag. gada Austrumeiropas apspiestās tautas vairs nav padomju varas ierocis, bet patstāvīgi faktori, kas uzsākušas aktīvu cīņu par brīvību. Vācijas problēmu nevar atrisināt bez vienlaicīgas Austrumeiropas lietu kārtošanas. Brīvas vēlēšanas jāprasa ne vien Austrumvācijai, bet arī visām Austrumeiropas un Baltijas valstīm. Čiolkošs atbalstīja Geitskela plānu, bet noteikti uzsvēra, ka neitrālajā un demilitārizētajā joslā jāietilpst arī Baltijas valstīm. Tā kā jautājumā par neitrālo joslu pastāvēja domstarpības ar Vācijas SPD, tad šo jautājumu izņēma no pieņemtās rezolūcijas.

Anna Ketlija referēja par ungāru tautas brīvības cīņu un Kadara pretrevolūcionārā režīma asinsdarbiem. No līdz

šim oficiāli paziņotajiem 600 spriedumiem pret apcietinātiem 120 ir nāves sodi. Ketlija lūda internacionāli atbalstīt ungāru brīvības cīņu, it sevišķi Apvienotajās Nācijās. **Dr. B. Kalniņš**, runājot Austrumeiropas ūnijas vārdā, atļēloja kongresam ungāru revolūcijas ietekmi Padomju Savienībā un plaši informēja par studentu simpatijas akcijām. Arī Pad-Sav-bā radusies iekšēja demokrātiska opozīcija. Tā negrib atjaunot kapitālismu, bet grib radīt istu demokrātisku sociālismu. Pēdējās pārmaiņas Maskavā liecina, ka Čruščovs un režīma vadītāji saprot, ka ir kas jā-dara, lai apmierinātu masas. Brīvās pasaules strādnieku kustībai vairāk nekā līdz šim jāatbalsta iekšējā opozīcija Padomju Savienībā.

„Arbeiter-Zeitung” redaktors **Dr. O. Pollaks** referēja par politiskajiem apcietinātiem diktatūru zemēs. Asos vārdos viņš nosodīja ungāru asins tiesas, kur komunistu kontrrevolūcija tagad izrēķinās ar revolūcionāriem. Tāpat referents protestēja pret Džilasa notiesāšanu Dienvidslāvijā un opozicionāru apcietināšanu Franko Spānijā. Visi polit. ieslodzītie diktatūras zemēs nekavējoties atbrīvojami, un brīvas strādnieku organizācijas pielaižamas visās valstīs, kur tās kādreiz pastāvēja un vēlāk tika nolietas. **V. Bernards** (Čehoslovākija) pastāstīja par politiskajām vajāšanām Čehoslovākijā. Tur notiesātie sociāldemokrāti vēl arvienu nav amnestēti. Šērers (Bunds) un Lēvenbergs (Mapai) informēja par židu beztiesisko stāvokli Krievijā. **Mozers** (Holande) uzsvēra, ka padomju režīma mikstināšanu panākušas pašas apspiestās tautas ar savu pretestību un nemieru. Šis apspiesto masu spiediens tagad ir ļoti nozīmīgs faktors.

Pēc Āzijas, Afrikas un Latīņu Amerikas problēmu apspriešanas vairāki runātāji nosodīja franču politiku Alžīrā un izteica simpatijas Izraēlas valstij.

Pārvēlot internacionāles vadību, par jauno prezidentu šoreiz ievēlēja mazās valsts Dānijas pārstāvi **Alsingu Andersenu**. Viņš ir 64 gadu vecs, bijis jau pirms kara ministrs un tagad pārstāv Dāniju Apvienotajās Nācijās. Ander-

Ingvars Kalniņš runā jaunatnes internacionāles seminārā Briselē

INTERNACIONĀLS JAUNATNES SEMINĀRS

Sociālistiskā jaunatnes internacionāle, kurā LSDJ ir piltiesīga locekle, Briselē sarīkoja semināru par jaunatni Austrumeiropā. Seminārs darbojās no 11. līdz 13. jūlijam, un tanī piedalījās apm. 40 delegātu, no kuriem puse nāca no zemēs aiz dzelzs aizkara. Semināru apsveica Beļģijas valdības un partijas pārstāvji. Par demokrātiju pret totalitārismu runāja beļģu iekšlietu ministrs P. Vermilēns. Bez tam atsevišķi runātāji no PSRS, Polijas un Ungārijas deva pārskatu par jaunatnes kustību. Konstatēja, ka arī pašu komunistu jaunatnes savienības sapratuša, ka zemēs aiz dzelzs aizkara nav īsta sociālisma, un tāpēc Ungārijas un Polijas revolūciju laikā tās pilnīgi izjuka. Par jaunatnes stāvokli un prasībām visā Austrumeiropā runāja Ingvars Kalniņš, kurš nolāsa arī īsu referātu par vispārējo stāvokli Baltijas valstīs un sevišķi Latvijā. Par jaunatnes psiholoģiju runāja M. Papaneks, ASV soc.-dem. partijas vicepriekšsēdis. Bij arī divi t.s. paneli par cilvēka tiesībām un par strādnieku stāvokli Austrumeiropā. Par šiem jautājumiem referātus nolasīja R. Kolks (Igaunija) un A. Šejnaks (Polija). Katrā šādā panelī piedalījās ierobežots skaits delegātu, kas piedalījās diskusijās. Panelī par strādnieku stāvokli Latviju pārstāvēja I. Kalniņš. Bez tam divus referātus nolasīja Anna Ketlija (Ungārija) un A. Čiolkošs (Polija). Ketlija runāja par politisko un saimniecisko attīstību zemēs aiz dzelzs aizkara un Čiolkošs par ideoloģisko un teorētisko attīstību Austrumeiropā. Beidzot par komūnisma darbību aiz dzelzs aizkara runāja Latiņu Amerikas sociālistiskās internacionāles sekr. H. Matzegui (Urugvaja). Semināra laikā beļģu partija rīkoja pieņemšanu delegātiem, tāpat arī ārlietu min. Laroks. Dzīvas debātes risinājās par attiecībām ar dažādām komūnistiskām jaunatnes organizācijām. Vairākums bija pret to. Semināru noslēdzot konstatēja, ka Austrumeiropas jaunatne stāv par sociālismu, nevis par kādu citu iekārtu. Nolēma nodibināt Stokholmā

speciālu darba grupu, kurā ieieta Ungārijas, Latvijas un Igaunijas pārstāvji. Kontaktu ar pārējām sociālistiskām jaunatnes organizācijām trimdā (Poliju, Čehiju un Spāniju) nolēma uzturēt korrespondences ceļā. Attiecībā par nākotnes izredzēm, visi bija pārliecināti, ka nākotnē notiks pārgrozības vai nu revolūcijas, vai evolūcijas ceļā. Bet visi nostājās pret jaunu karu. Par šo semināru I. Kalniņš deva interviju Radio Free Europe un teica īsu runu (caur Amerikas Balsi) uz Latviju.

Par jaunatnes internacionāles starptautisko semināru ļoti uztraucās komūnisti. Viņiem nepatīk, ka tieši jaunatne vērsas pret komūnistu diktatūru. Tā saprotams, ka Rīgas radiofons nīkni nolāmāja semināra dalībniekus, bet sevišķi Latvijas un Igaunijas pārstāvjus. Līdzīgs uzbrukums atkārtojās arī padomju presē. Maskavas arodbiedrību laikr. „Trud” 16. jūlijā veltīja jaunatnes semināram divslēģīgu rakstu, pie kam Baltijas delegātus apzīmēja par „emigrantu valdību” pārstāvjiem. Padomju prese pārmet Beļģijas valdībai, ka iekšlietu un izglītības ministri piedalījušies šinī pretkomūnistiskajā sanāksmē. Visi šie dusmu izverumi tomēr informē okupētās Latvijas jaunatni par trimdas demokrātiskās jaunatnes pretkomūnistisko aktivitāti.

„Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku!”

Latv. Zemn. sav-bas Centrālās valdes informācijas biļetena „Zemnieku vienība” š.g. 2. n-rā ievietots kāda A. B. (Mičigenā) raksts „Latviešu jaunatnes organizēšana politiskajam darbam.” Tur, ieteicot jauniešiem K. Ulmaņa tradīcijās vadīto zemnieku savienību, kas it kā pārstāvēt „visas mūsu tautas kustību,” tanī pat laikā kļāstīta kalla nepatiesība par latv. sociāldemokrātiju.

Pirmkārt, šinī rakstā teikts: „Pēdējā laikā latv. sociāldemokrāti paši atteikušies no marksisma. Līdz ar to sociāldemokrātijas pamati ir dabiski sabrukuši. Kāda būs turpmākā Latvijas sociāldemokrātijas politika un tās ideoloģiskie pamati, pašreizējos apstākļos nav iespējams pateikt. Šī iemesla dēļ ļoti saprotama neskaidriba un nenoteiktība, kuŗa tagad valda sociāldemokrātu programmā un politikā. Šī partija nav tā, kas var pie sevis saistīt latvju jaunatni.”

Te ir nepatiesība nepatiesības galā. Ne vien Latvijas sociāldemokrātija, bet visas Rietumeiropas sociālistiskās partijas atteikušās no marksisma un soc. internacionāles 1951. g. deklarācijā skaidri formulējušas demokrātiskā sociālisma principus. Tas nav „sabrukums,” bet ideoloģiska noskaidrošanās iepretim komūnismam un jauna konstruktīvu politisku spēku konsolidācija visas demokrātiskās Eiropas jaunuzbūves darbam pēckāra laikmetā. Latv. sociāldemokrātijas trimdas organizācija savus ideoloģiskos principus un programmu publicējusi 1953. gadā, pieskaņojoties Soc. internacionāles deklarācijai. Nevienu citai latv. pol. partijai trimdā nav tik noteiktas un skaidras programmas, bet zemn. savienībai nav pat nekādas programmas!

Otrkārt, min. rakstā apgalvots: „1919. gadā sociāldemokrāti atstāja Tautas padomi un slepeni veda sarunas ar komūnistiem par „īstas strādnieku valdības” nodibināšanu.” Tas ir nekrietns apmelojums! Latv. sociāldemokrāti nekādas sarunas ar komūnistiem nav veduši, bet gan meklējuši atbalstu pie vācu soc.-

dem. reichstaga frakcijas, kad nevienu citai latv. politiskai partijai sakaru ar polit. spēkiem ārzemēs nebija, lai glābtu jauno valsti no uzbrucējiem. Ir tiesa, ka soc.-dem. frakcija uz īsu laiku atteicās no līdzdarbības Tautas padomē, ar to protestējot pret K. Ulmaņa pag. valdību, kas bija noslēgusi līgumu ar vācu militāristiem, piesolot tiem zemi Latvijā (šis fakts jau atkārtoti apgaismots mūsu trimdas izdevumos).

Tik rupji un tīši meli kā min. A.B. rakstā panāk to, ko melis pelnījis: viņam netic, un no viņa novēršas!

Piezīmējams, ka šo zemn. sav. biļetenu rediģē A. Klīve un A. Bērziņš, kuŗi tad arī atbild par melīgā raksta saturu.

LCP Zviedrijā pulcējās Stokholmā uz sēdi 19. jūlijā. J. Breikss un K. Dzīlleja ziņoja par LAK EC sanāksmi Minsterē, bet B. Kalniņš referēja par iespaidiem no Vīnes starptautiskiem kongresiem.

LSDSP Ārzemju Komitejā 17. jūlijā Dr. B. Kalniņš un Dr. E. Ogrīņš ziņoja par soc. ūnijas un internacionāles sanāksmēm, bet I. Kalniņš par jaunatnes internacionāles semināru Briselē. Pārunāja arī LAK EC sanāksmi Minsterē, par ko ziņoja K. Dzīlleja.

LSDSP Vācijas kopa noturēja apspriedi 15. jūnijā Augsburgā, piedaloties pārstāvjiem no Augsburgas, Minchenes, Minsteres, Kaizerlauternas, Ulmas un sardžu rotām. Ārzemju komiteju pārstāvēja Dr. B. Kalniņš. Sanāksmi vadīja H. Balodis, protokolēja K. Stammers. B. Kalniņš sniedza plašu referātu par starptautisko stāvokli un apstākļiem Latvijā, kam sekoja dzīvas debātes, kuŗās piedalījās H. Balodis, A. Kalniņš, K. Stammers un H. Skrastīna. Pēc debatēm sanāksme vienbalsīgi atzina Ārzemju komitejas darbību par pareizu un izteica tās priekšsēdim pateicību par veikto darbu. Tālāk pārunāja organizatoriskus jautājumus un kopas darbību Vācijā, par ko ziņoja H. Skrastīna. Pārvēlot kopas vadību, ievēlēja uz nāk. 3 gadiem par kopas priekšs. H. Balodi, par viņa vietnieku A. Kalniņu un par sekretāri Hermīni Skrastīnu. Sanāksmes sarīkošanu atvieglāja Vācijas SPD, sniedzot materiālu atbalstu un piesūtot rakstisku sveicienu. Sanāksme izteica vācu partijai pateicību, novēlēja labus panākumus bundestaga vēlēšanās un izteica pārliecību, ka sociāldemokrātijas uzvaras gadījumā valdība aizstāvēs latviešu bēgļu dibinātās prasības. LAK EC sanāksmē Minsterē augustā LSDSP pārstāvēs kopa ar K. Dzīlleju H. Balodis un A. Kalniņš.

Latviešu Soc. Dem. Jaunatnes gada sapulce notika 5. jūlijā. Klātesošie noklausījās ziņojumus, ko pieņēma zināšanai. Par LSDJ Komitejas priekšsēdi ievēlēja L. Ešenvāldu, vicepriekšs. T. Brūnu un sekretāru I. Kalniņu. Uz ELJA's kongresu Vācijā delegēja T. Brūnu.

Soc. Jaunatnes Intern. kongress notiks no 26.—30. oktobrim Romā un tās izpildu komitejas sēde 25. un 31. okt. Abos šais organos Latvijai ir 1 balss. Uz Romu brauks L. Ešenvālds vai I. Kalniņš.

Redakcija: Kvarnbacksvägen 81—I, Bromma, Sverige—Sweden

Ansvarīg utgivare: Dr. Emīls Ogrīņš.

Redakcija: Brūno Kalniņš un Karlis Dzīlleja.

Västmanlands Folkblad Tryckeri, V:ās